

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Rev2 1129/07
29.11.2007. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija Snežane Andrejević, predsednika veća, Sonje Brkić, Spomenke Zarić, Slađane Nakić-Momirović i Slobodana Dražića, članova veća, u parnici tužilje AA, koju zastupa AB, advokat, protiv tuženog "BB", koju zastupa BA, advokat, radi poništaja rešenja o otkazu ugovora o radu, odlučujući o reviziji tuženog izjavljenoj protiv presude Okružnog suda u Zrenjaninu Gž. 1-147/07 od 12.4.2007. godine, u sednici održanoj dana 29.11.2007. godine, doneo je

P R E S U D U

I ODBIJA SE revizija tuženog izjavljena protiv presude Okružnog suda u Zrenjaninu Gž. 1-147/07 od 12.4.2007. godine u delu stava 1. u pogledu odluke o prestanku radnog odnosa tužilji i vraćanju na rad i u stavu 2. izreke.

II PREINAČUJE SE presuda Okružnog suda u Zrenjaninu Gž.1 - 147/07 od 12.4.2007. godine, u preostalom delu stava 1. izreke pa se obavezuje tuženi da tužilju vrati na poslove određeno ugovorom o radu, a u pogledu zahteva za vraćanje na radno mesto prema stručnoj spremi, znanju i sposobnostima tužilje - tužbeni zahtev odbija kao neosnovan.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Opštinskog suda u Kikindi P.1-500/06 od 30.1.2007. godine: 1) odbijen je zahtev tužilje kojim je tražila da se poništi rešenje tužene br. 138/1 od 2.10.2006. godine o otkazu ugovora o radu tužilji, obaveže tuženi da tužilju vrati na rad i rasporedi je na radno mesto prema njenoj stručnoj spremi, znanju i sposobnostima i naknadi joj troškove postupka sa zakonskom zateznom kamatom od presuđenja do isplate; 2) obavezana je tužilja da tuženom nadoknadi troškove postupka u iznosu od 18.000,00 dinara sa zateznom kamatom od 30.1.2007. godine do isplate.

Presudom Okružnog suda u Zrenjaninu Gž.1-147/07 od 12.4.2007. godine usvojena je žalba tužilje i preinačena navedena prvostepena presuda tako što je: 1) usvojen zahtev tužilje i poništeno rešenje tuženog br. 138/01 od 2.10.2006. godine o otkazu ugovora o radu tužilji, obavezan tuženi da tužilju vrati na rad i rasporedi je na radno mesto prema njenoj stručnoj spremi, znanju i sposobnostima; 2) obavezan tuženi da tužilji naknadi troškove postupka u iznosu od 18.000,00 dinara sa zateznom kamatom od 12.4.2007. godine do isplate.

Protiv ove drugostepene presude tuženi je blagovremeno izjavio reviziju zbog bitnih povreda odredaba parničnog postupka i pogrešne primene materijalnog prava.

Tužilja je dostavila odgovor na reviziju.

Vrhovni sud je ispitao pobijanu presudu u smislu člana 399. Zakona o parničnom postupku - ZPP („Službeni glasnik RS“, br. 125/04) i našao da revizija nije osnovana.

U postupku nije učinjena bitna povreda iz člana 361. stav 2. tačka 9. ZPP na koju revizijski sud pazi po službenoj dužnosti, a nema ni bitne povrede iz člana 361. stav 2. tačka 12. ZPP na koju u reviziji ukazuje tuženi. Izreka pobijane drugostepene presude kojom je preinačena navedena prvostepena presuda i usvojen zahtev tužilje nije u suprotnosti sa razlozima koje je o bitnim činjenicama u pogledu prestanka radnog odnosa i vraćanju tužilje na rad dao drugostepeni sud, a obrazloženje presude drugostepenog suda u ovom delu sadrži jasne razloge o svim činjenicama važnim za odluku o osnovanosti zahteva tužilje.

Prema utvrđenom činjeničnom stanju tužilja je ekonomski tehničar, zasnovala je radni odnos kod tuženog marta 1991. godine i radila kao knjigovođa. Ugovorom o radu od 1.7.2005. godine raspoređena je na poslove pomoćnika magacionera, a aneksom tog ugovora od 1.11.2006. godine, pošto je odbila da povuče tužbu za isplatu zarade, na radno mesto magacionera. U toku postupka otkazivanja ugovora o radu tuženi je dostavio tužilji aneks ugovora o radu, koji je tužilja potpisala, za poslove nekvalifikovanog građevinskog radnika. Osnivač je i predsednik kao i takmičar "VV", koji ima angažovane trenere za rad sa mladim članicama.

Tužilja je bila na bolovanju od 25.8.2006. godine do 9.9.2006. godine, a 7.9.2006. godine je obavila rengenjsko snimanje. Direktor tuženog je 7.9.2006. godine kroz zastakljeni deo navedenog kluba, između 19,30 i 20 časova video mlade članice kluba kako igraju ____, a tužilju kako stoji ulevo od vrata te prostorije i zaključio da tužilja vodi taj trening, jer druge osobe gledajući spolja, nije video. Isto je videla i svedok SS, zaposlena kod tuženog, na koju je direktor naišao, jer stanuje u blizini, ali na njen predlog - nisu ušli u klub i proverili da li tužilja, iako je na bolovanju, vodi ovaj trening. Direktor tuženog je 8.9.2006. godine uputio upozorenje tužilji u pisanom obliku navodeći da je ovakvim ponašanjem učinila povredu radne dužnosti iz člana 45. tačka 7. Kolektivnog ugovora

kod tuženog poslodavca na koje se tužilja izjasnila - osporavajući sve navode iz upozorenja, a sindikat čiji je tužilja član je dao negativno mišljenje u pogledu namere tuženog da tužilji otkáže ugovor o radu po ovom osnovu.

Tuženi je potom 2.10.2006. godine pobijanim rešenjem otkazao tužilji ugovor o radu zato što je: u toku 2006. godine u dužem vremenskom periodu bila na bolovanju, a direktor je došao do saznanja da zaposlena za vreme bolovanja izvodi trening, a dana 7.9.2006. godine (četvrtak) zatečena kako izvodi trening u popodnevним časovima u prostorijama "VV".

Polazeći od ovako utvrđenog činjeničnog stanja, pravilno je drugostepeni sud primenio materijalno pravo kada je usvojio zahtev tužilje i poništio rešenje tuženog o otkazu ugovora o radu tužilji, jer i po oceni Vrhovnog suda za otkaz ugovora o radu tužilji nisu bili ispunjeni uslovi iz člana 179. tačka 2. ZOR-a u vezi člana 45. tačka 7. Kolektivnog ugovora kod tuženog poslodavca (zloupotreba prava korišćenja bolovanja).

Razlozi koji se odnose na neodređeni period izvršenja povrede: da je tužilja u toku 2006. godine u dužem periodu bila na bolovanju, a direktor došao do saznanja da zaposlena za vreme bolovanja izvodi trening, ni po oceni Vrhovnog suda ne obrazuju osnov za zakoniti prestanak radnog odnosa u smislu člana 179. tačka 2. ZOR-a, jer ne sadrže ni mesto, ni način, ni vreme izvršenja povrede radne dužnosti iz člana 45. tačka 7. Kolektivnog ugovora kod tuženog, niti se na osnovu ovakvog obrazloženja može oceniti ispunjenost uslova iz člana 184. ZOR-a u pogledu roka zastarelosti za primenu ovog otkaznog razloga.

U pogledu radnje povrede od 7.9.2006. godine koja je tužilji stavljena na teret, pravilno je drugostepeni sud primenio materijalno pravo kada je zaključio da tužilja nije svojom krivicom izvršila povredu radne obaveze zbog koje joj je tuženi otkazao ugovor o radu i zloupotrebila bolovanje obavljanjem treninga u navedenom klubu samo zato što je bila u prostorijama ovog kluba između 19.30 i 20 časova 7.9.2006. godine, istog dana kada je bila na rengenском snimanju, obzirom da je navedeni stonotenski klub imao angažovanog trenera koji je taj posao obavljao, niti je tužilja učestvovala na takmičenjima na kojima je ovaj klub učestvovao u spornom periodu, u kome je bila na bolovanju (od 25.8. do 9.9.2006. godine). Stoga navodi revizije o pogrešnoj primeni materijalnog prava nisu osnovani. Iz iznetih razloga Vrhovni sud je odlučio kao u izreci pod I.

Međutim, revizijom tuženog se osnovano ukazuje na pogrešnu primenu materijalnog prava.

Pravna posledica poništaja rešenja o otkazu ugovora o radu je reintegracija zaposlenog u radni odnos sa svim pravima i obavezama koje je zaposleni ostvarivao do donošenja nezakonitog otkaza saglasno odredbama Ugovora o radu koji je između zaposlenog i poslodavca bio zaključen i koji proizvodi pravno dejstvo u smislu člana 33. Zakona o radu. Kako se vrsta i opis poslova koje zaposleni treba da obavljaju određuju ugovorom o radu u smislu člana 33. stav 1. tačka 4. Zakona o radu, Vrhovni sud je preinačio pobijanu drugostepenu presudu u navedenom delu i obavezao tuženog saglasno ovom materijalno-pravnom propisu da reintegraciju izvrši vraćanjem tužilje na poslove čija je vrsta i opis određena važećim ugovorom o radu koji su zaključili tužilja i tuženi, budući da Zakon o radu ne određuje ni pojam radnog mesta ni raspoređivanje zaposlenog na odgovarajuće radno mesto prema sposobnostima i znanju, već se to čini ugovorom o radu. Iz iznetih razloga, Vrhovni sud je na osnovu člana 407. stav 1. ZPP odlučio kao u izreci pod II.

Predsednik veća - sudija

Snežana Andrejević, s.r.

Za tačnost opravka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

SM